

[Aksel Larsen.]

partierne, som har været repræsenteret i denne debat, på forhånd er bundet til at følge eller rettere eksekvere en økonomisk politik, som de praktisk talt ikke har indflydelse på, efter at de har bundet Danmark til Marshallplanen, Atlantpagten og alle de konventioner, bestemmelser og organer, der er en følge af Marshallplanen og Atlantpagten. Der er meget ringe spillerum for det, man kunne kalde et frit dansk initiativ, efter at man har berøvet Danmark den økonomiske selvstændighed, og det kommer naturligvis også til at påvirke en debat her i tinget om, hvilken økonomisk politik Danmark skal følge, fordi flertallet af partierne og flertallet af de ærede medlemmer herinde udmærket vel ved, at selvom de havde vilje til at føre en anden politik end den, der er foreskrevet fra Paris og Washington, så kunne de ikke.

Forholdet er jo det, at flertallet her i salen, hvadenten det er repræsenteret i regeringen eller formelt står i opposition, i virkeligheden er enigt om den politisk-økonomiske hovedlinje, der har været gennemført i en række år, og derfor skal anstrenge sig kolossalt, hvis det i en debat her i folketinget skal producere noget, der kan ligne alvorlig eller grundlæggende uenighed. Det bliver nærmere en art teknisk skygebokning, som tilmed i dag har været yderst kedelig.

Det harmonerer altfor godt med en debat, som føres under sådanne omstændigheder og på en sådan måde, at de to lovforslag, der formelt behandles eller kan omtales her, er af den art, de er. Det ene er et forslag om toldforhøjelser gennem delvis og temmelig skematisk overgang fra vægt- eller mængdetold til værditold, og naturligvis er det rigtigt, hvad der er anket over her, bl. a. af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, at det kan ikke nytte noget, man kommer med et sådant toldforslag 14 dage før rigsdagssamlingen praktisk talt skal slutte, for man kan ikke vente at få det behandlet færdigt inden den tid. Men det er i grunden ikke nødvendigt at skrue sig så højt op over, at regeringen kommer med et sådant toldforhøjelsesforslag så sent. Sagen er den, at regeringen hverken ved udarbejdelsen eller ved fremsættelsen havde drømt om at få det vedtaget. Det er formodentlig forelagt med noget længere sigte, men hverken finansministeren eller den, man synes at ville kaste hovedskylden på, den højtærede handelsminister, har jo regnet med, at der blev nogen bukser ud af det skind i denne omgang.

Hvad den højtærede landbrugsministers forslag til lov om statstilskud til forbrugere priserne på rugbrød og mælk angår, knytter der sig ganske særlige omstændigheder til det. På det lovforslag, der muligvis behandles her, står der den bemærkning, at bladet er omtrykt. Jeg siger: på det lovforslag, der *muligvis* behandles, for jeg tillader mig, indtil jeg hører noget andet, at opretholde en vis tvivl om, hvorvidt det er det omtrykte lovforslag eller det originale lovforslag, der behandles. Det omtrykte lovforslag har nemlig ikke været forelagt her i tinget. I det omtrykte lovforslags § 3 står der, at det nuværende afregningsstal på 4 kr. 46 øre pr. kg flæsk som grundlag for prisen til forbrugere på hjemmemarkedet forhøjes til 4 kr. 96 øre. Men i den fremsættelsestale, den højtærede landbrugsminister holdt i tinget den 23. april, siges der, at lovforslaget i realiteten går ud på at forlænge den i øjeblikket gældende lov for 1 år.

I sin fremsættelsestale erklærer altså ministeren, at det er en uforandret forlængelse af den bestående lov, og at der ikke er tale om nogen forhøjelse af priserne. Det harmonerer ikke med det, der står på det omtrykte blad, nemlig at man netop vil forhøje prisen med 50 øre pr. kg. Jeg må altså have ret til at sige, at enten foreligger der en misforståelse, eller også er dette lovforslag slet ikke fremsat. Jeg tror, det sidste er rigtigt; det, der er fremsat, er et andet forslag om uforandret forlængelse af loven om statstilskud til rugbrød og mælk, og jeg tillader mig at spørge, om folketinget virkelig vil, og om folketinget virkelig kan lade sig byde det, man vil byde det her. Hvis man vil overholde forfatningen — men det synes der efterhånden hos folketingets flertal ikke at være for stor interesse for — skal et lovforslag for at kunne blive behandlet af tinget først have været forelagt og godkendt i statsrådet og derpå fremsat i folketinget af en minister — det er, når det gælder regeringsforslag — og så være omdelt til tingets medlemmer. Det er ganske vist sket i dette tilfælde, men efter at det er blevet omdelt, flere dage senere, serverer man et omtrykt lovforslag, der har et helt andet indhold end det, der har været i statsrådet, og end det, der har været holdt fremsættelsestale for. Efter min mening kan dette lovforslag ikke behandles, og det er et spørgsmål, om man ikke bør gå videre og nægte at behandle det omtrykte forslag.

Men lad mig så hertil sige, at hvadenten man vil regne med det ulovlige, omtrykte lovforslag eller med det lovlige, oprindelige lovforslag, er vi i den situation, at det i dag